

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo: SK/0244/99/2024

Dňa: 06.03.2025

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Lidl Slovenská republika, s.r.o., sídlo: Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov (do: 28.02.2025 Ružinovská 1E, 821 02 Bratislava - mestská časť Ružinov), IČO: 35 793 783, splnomocnený zástupca:, kontrola začatá dňa 13.06.2024 v prevádzkarni účastníka konania Obchodný dom Lidl, Hviezdoslavova 21/18, 091 01 Stropkov a ukončená v totožný deň, o čom bol vyhotovený inšpekčný záznam prerokovaný a odovzdaný prítomnému zamestnancovi pri kontrole, s následným došetrením kontroly vykonanej dňa 03.07.2024 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov, bez prítomnosti účastníka konania, ktorý bol následne doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) dňa 04.07.2024, zameranej na prešetrovanie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 327/2024, pri ktorej bolo zistené porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2024; kontrola začatá dňa 17.07.2024 v prevádzkarni účastníka konania Obchodný dom Lidl, Duklianskych hrdinov 2632/29, 093 01 Vranov nad Topľou a ukončená v totožný deň prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu za prítomnosti zamestnanca účastníka konania (p. R. M.), pri ktorej bolo zistené porušenie § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0064/07/24 zo dňa 05.09.2024, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2024 uložená peňažná pokuta vo výške **1 700,- EUR, slovom: jedentisíc sedemsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2024 a pre porušenie § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto**

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietla a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0064/07/24 zo dňa 05.09.2024 **potvrďuje.**

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „*SOI*“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Lidl Slovenská republika, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 1 700,- €, pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2024 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a pre porušenie zákazu podľa § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov“).

Inšpektormi SOI bol dňa 13.06.2024 začatý výkon kontroly v prevádzkarni účastníka konania Obchodný dom Lidl, Hviezdoslavova 21/18, 090 01 Stropkov, zameraný na dodržiavanie povinností predávajúceho vyplývajúcich z platných právnych predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona o ochrane spotrebiteľa, v súvislosti s prešetrovaním podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 327/2024. Kontrola bola ukončená v totožný deň, o čom bol vyhotovený inšpekčný záznam prerokovaný a odovzdaný prítomnému zamestnancovi pri kontrole. Následne bolo vykonané došetrenie kontroly dňa 03.07.2024 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov, bez prítomnosti účastníka konania, ktorý bol následne doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „zákon o e-Governmente“) dňa 04.07.2024. V rámci predmetnej kontroly bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky.

Inšpektormi SOI bola dňa 17.07.2024 začatá kontrola v prevádzkarni účastníka konania Obchodný dom Lidl, Duklianskych hrdinov 2632/29, 093 01 Vranov nad Topľou, ktorá bola ukončená v totožný deň prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu za prítomnosti zamestnanca účastníka konania (p. R. M.). V rámci predmetnej kontroly bolo zistené, že účastník konania nedodržiaval zákaz predávať tabakové výrobky osobám mladším ako 18 rokov.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: *„Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“* Podľa ods. 2 uvedeného ust.: *„Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“*

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať nekalé obchodné praktiky a dodržiavať zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bol dňa 13.06.2024 začatý výkon kontroly v prevádzkarni účastníka konania Obchodný dom Lidl, Hviezdoslavova 21/18, 090 01 Stropkov, zameraný na dodržiavanie povinností predávajúceho vyplývajúcich z platných právnych predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona o ochrane spotrebiteľa, v súvislosti s prešetrovaním podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 327/2024. Kontrola bola ukončená v totožný deň, o čom bol vyhotovený inšpekčný záznam prerokovaný a odovzdaný prítomnému zamestnancovi pri kontrole. Následne bolo vykonané došetrenie kontroly dňa 03.07.2024 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov, bez prítomnosti účastníka konania, ktorý bol následne doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk podľa zákona o e-Governmente dňa 04.07.2024. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorých predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, nakoľko nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna

vo vzťahu k existencii osobitnej cenovej výhody, ktorého sa účastník konania v postavení predávajúceho dopustil tým, že v reklamnom letáku platnom v čase od 27.03.2024 do 30.03.2024 sa v ponuke na predaj nachádzal výrobok: *pánske boxerky CATERPILLAR*, *artikel: 0434672*, *veľkosť: M – XXL* v cene á 7,99 €/balenie s uvádzanou zľavou vo výške 60 % a cenovou informáciou o pôvodnej cene vo výške 20,00 € označenou * s vysvetlením, že ide o odporúčanú malopredajnú cenu, U nás ušetríte až 12,01 €, pričom z predloženej cenovej histórie cien predmetného výrobku vyplýva, že predmetný výrobok nebol nikdy ponúkaný na predaj účastníkom konania v pôvodnej cene 20,00 €. Uvedeným konaním účastníka konania ako predávajúceho došlo k naplneniu znakov klamlivého konania vo vzťahu k existencii osobitnej cenovej výhody, ktoré je spôsobilé ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Inšpektormi SOI bola dňa 17.07.2024 začatá kontrola v prevádzkarni účastníka konania Obchodný dom Lidl, Duklianskych hrdinov 2632/29, 093 01 Vranov nad Topľou, ktorá bola ukončená v totožný deň prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu za prítomnosti zamestnanca účastníka konania (p. R. M.). Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, v zmysle ktorého sa zakazuje predávať tabakové výrobky, výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, bezdymové tabakové výrobky, elektronické cigarety a nikotínové vrecúška bez obsahu tabaku osobám mladším ako 18 rokov. Pri vykonanom kontrolnom nákupe bol tabakový výrobok – cigarety zn. L&M červené (v doklade o kúpe č. 1231 bolo uvedené: L&M Box Red 20ks) v hodnote 5,30 € odpredaný osobe mladšej ako 18 rokov (M. Š. vo veku 16 rokov), pričom predavačkou (p. L. M.), ktorá vykonala obsluhu a účtovanie nákupu, nebol predaj predmetného tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov (M. Š. – 16 rokov) odopretý, ale tabakový výrobok bol odpredaný.

Kontrolný nákup v prevádzkarni bol vykonaný za prítomnosti osoby mladšej ako 18 rokov M. Š. (16 rokov) podľa § 5 ods. 8 v spojení s § 5 ods. 12 písm. i) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“) na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby. Zmluva o účasti maloletej osoby na kontrole dodržiavania zákona o ochrane nefajčiarov, v ktorej sú uvedené chránené osobné údaje maloletej osoby, je uložená v zapečatenej obálke priloženej k spisu.

Zistený skutkový stav je riadne zadokumentovaný v inšpekčnom zázname zo dňa 13.06.2024, ktorý bol prerokovaný a odovzdaný prítomnému zamestnancovi pri kontrole, v inšpekčnom zázname zo dňa 03.07.2024, ktorý bol doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk dňa 04.07.2024, ako aj v inšpekčnom zázname zo dňa 17.07.2024, ktorý bol prerokovaný a odovzdaný za prítomnosti zamestnanca účastníka konania (p. R. M.).

Za zistené nedostatky zodpovedá v plnom rozsahu účastník konania ako predávajúci podľa § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že nesúhlasí s právnym posúdením zisteného skutkového stavu zo strany správneho orgánu prvého stupňa ohľadom predaja tovaru – pánskych boxeriek CATERPILLAR) a poukazuje pritom na viaceré skutočnosti. SOI ako protiprávne konanie predmetnej spoločnosti posúdila, že v reklamnom letáku danej spoločnosti platnom od 27.03.2024 do 30.03.2024 sa v ponuke na predaj nachádzal tovar v cene 7,99 €/balenie s uvádzanou zľavou vo výške 60 % a cenovou informáciou o „pôvodnej“ cene vo výške 20,00 € označenou * s vysvetlením, že ide o odporúčanú malopredajnú cenu, U nás ušetríte až 12,01 €, pričom predmetnou spoločnosťou nebol tovar nikdy ponúkaný za 20,00 €. K tomu účastník konania dodáva, že dotknutá spoločnosť na žiadnom mieste neuviedla, že v prípade preškrtnutej ceny 20,00 € ide o pôvodnú predajnú cenu, za ktorú sa tovar predtým predával, dotknuté tvrdenie

preto považuje iba za subjektívny výklad inšpektorov SOI. Dodáva, že naopak pri prezentácii tovaru bol explicitne uvedený text, že v prípade ceny 20,00 € ide o odporúčanú cenu, čo je rozdiel oproti cene pôvodnej (pôvodná cena = cena, za ktorú sa výrobok predáva alebo predával vs. maloobchodná odporúčaná cena = cena odporúčaná výrobcom výrobku). Ďalej uvádza, že ak by pri prezentácii zľavy chýbala informácia o skutočnosti, že ide o cenovú výhodu odvodenú z odporúčanej ceny, súhlasil by s výkladom SOI, že by išlo o klamlivé konanie, nakoľko by každý pri pohľade na cenové informácie odôvodnene predpokladal, že v prípade ceny 7,99 € ide o zľavu z predchádzajúcej ceny, za ktorú sa tovar predtým predával v prevádzkarni predmetnej spoločnosti. Tvrdenie SOI, že informácia o pôvodnej predajnej cene je vyčíslená vo výške 20,00 € považuje v kontraste s informáciou o tom, že vlastne nejde o predajnú cenu, ale o odporúčanú maloobchodnú cenu za zmätočné. Má za to, že predmetné konanie nebolo dostatočne spôsobilé uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, a to z dôvodu, že kalkulácia cenovej výhody ponúkanej spoločnosťou Lidl bola explicitne vysvetlená informáciou zverejnenou priamo pri informácii o cene (v predmetnom zornom uhli spotrebiteľa) a taktiež preto, lebo nazerá na koncept priemerného spotrebiteľa v kontexte judikatúry Súdneho dvora Európskej únie so sídlom v Luxemburgu, keď Súdny dvor Európskej únie sa opakovane venoval téme primeraného informovania spotrebiteľa vs. jeho schopnosti a možnosti vytvoriť si reálny úsudok o ponúkanom produkte, pričom vo viacerých rozsudkoch (Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-210/96 Gut Springenheide GmbH a Rudolf Tusky proti Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt Amt für Lebensmittellüberwachung zo dňa 16. júla 1998 alebo aj Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-470/93 Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Koln e.V. proti Mars GmbH zo dňa 6. júla 1995) nepriznal spotrebiteľom ochranu z dôvodu, že pri nákupnom správaní sami neboli dostatočne všímaví. Súdny dvor Európskej únie uvádza, že každý spotrebiteľ disponuje určitým množstvom vedomostí a schopností, ktoré pri nákupe tovarov a služieb využíva alebo by ich mal využívať. Koncept „priemerného spotrebiteľa“, tzv. average consumer alebo Durchschnittsverbraucher, čo znamená v kontexte judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, že priemerný spotrebiteľ musí byť „primerane správne informovaný, všímavý a obozretný“ a nie je správne mu v praxi priznávať ochranu aj nad rámec toho, čo je schopný si sám všimnúť pri využití priemernej inteligencie a obozretnosti. Koncept priemerného spotrebiteľa bol Súdny dvorom sformulovaný najmä na základe prejudiciálnych otázok nemeckých súdov, ktoré smerovali k výkladu intenzity ochrany spotrebiteľa v nadväznosti na predpoklad toho, čomu uverí, resp. čo očakáva priemerný spotrebiteľ a aký stupeň ochrany mu už nemožno spravodlivo priznať. Právnym základom prejudiciálnych otázok bola Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004, a preto sú závery vyslovené v rozsudkoch Súdneho dvora Európskej únie záväzné aj pre ostatné členské štáty Európskej únie (prameň práva, ktorý vykladal Súdny dvor Európskej únie, je záväzný pre všetkých členov Európskej únie, a kvôli tomu je daný výklad rovnako platný pre všetkých). Účastník konania v podanom odvolaní ďalej uvádza, že aj vzhľadom k tomu, že výrobca tovaru prostredníctvom svojho internetového obchodu (Caterpillar Workwear – Work Clothes & Apparel from CAT® (catworkwear.com)) ponúkal v čase uvádzania tovaru na trh spoločnosťou Lidl tento tovar (v obdobnom množstve a prevedení) na predaj za 24,99 \$, čo zodpovedá hodnote mierne prevyšujúcej 22,- €, nemožno sa prikloniť k argumentácii SOI, že spoločnosť Lidl pri propagácii tovaru neposkytla potenciálnym kupujúcim správne informácie o cene a osobitnej cenovej výhode. Z uvedeného dôvodu účastník konania nesúhlasí, aby bola v správnom konaní uložená pokuta za uvedené konanie – predaj pánskych boxeriiek CATERPILLAR, a teda za porušenie ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti účastník konania navrhuje v prípade, ak SOI ako správny orgán prvého stupňa v rámci autoremedúry odvolaniu v celom rozsahu nevyhoví, aby odvolací správny orgán napadnuté rozhodnutie s poukazom na § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil tak, že s ohľadom

na prehodnotenie údajného porušenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa v tejto časti správne konanie zastaví.

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 108/2024 Z. z.“), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z.: „*Dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začínú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.*“

Na základe uvedeného dospel odvolací správny orgán k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.) účinného do 30.06.2024.

K tomu odvolací správny orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací správny orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o ochrane nefajčiarov. Odvolací správny orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa a so zákonom o ochrane nefajčiarov. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za porušenie zákazu predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa a za porušenie zákazu podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací správny orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj zákona o ochrane nefajčiarov, počas celej doby vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Účastník konania objektívne zodpovedá za porušenie zákonom stanovených povinností, resp. zákazov. Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o ochrane nefajčiarov, pričom pokutu uložil pri aplikácii absorpčnej zásady podľa príslušného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.*“

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.*“

Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak*

- a) *je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,*
- b) *podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.*“

Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa: „Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.“

Podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov: „Zakazuje sa predávať tabakové výrobky, výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, bezdymové tabakové výrobky, elektronické cigarety a nikotínové vrecúška bez obsahu tabaku osobám mladším ako 18 rokov.“

K námietkam účastníka konania týkajúcich sa správnym orgánom prvého stupňa konštatovaného porušenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací správny orgán uvádza nasledovné. Pri výkone kontroly začatej dňa 13.06.2024 v prevádzkarni Obchodný dom Lidl, Hviezdoslavova 21/18, 091 01 Stropkov bolo zdokumentované, že za účelom prešetrenia spotrebiteľského podnetu, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 327/2024, inšpektori SOI požadovali najskôr od osoby prítomnej pri kontrole a následne od samotného účastníka konania ako kontrolovanej osoby predloženie histórie cien k výrobku – *pánske boxerky CATERPILLAR* artikel: 0434672, spolu s vyjadrením k spotrebiteľskému podnetu prostredníctvom elektronickej schránky podľa zákona o e-Governmente alebo na adresu elektronickej pošty Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj: pr@soi.sk, alebo aj v listinnej podobe na adresu Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 6, 080 01 Prešov, v termíne do 20.06.2024. Ďalej dňa 03.07.2024 došlo k došetreniu kontroly, kedy bol spísaný inšpekčný záznam, v ktorom je zdokumentované, že účastník konania si vyššie uvedenú povinnosť splnil a predmetné doklady, resp. informácie o dotknutom výrobku predložil (e-mail spísaný dňa 19.06.2024 s informáciou o odporúčanej cene 20,00 € a cene nachádzajúcej sa v reklamnom letáku platnom od 27.03. – 30.03.2024 vo výške 7,99 €; Správa z inšpekcie na filiálke v Stropkove). Vo vyjadrení, ktoré bolo príslušnému Inšpektorátu SOI doručené prostredníctvom e-mailovej správy dňa 19.06.2024 účastník konania uviedol, že cena 20,00 € je odporúčaná maloobchodná predajná cena podľa oznámenia z Handlujúcej krajiny Lidl INT 20 Eur. V e-maile doručenom na príslušný Inšpektorát SOI dňa 19.06.2024 bola zároveň účastníkom konania predložená história cien, z ktorej je zrejmé, že predmetný výrobok bol v ponuke od 20.02.2024 v cene 7,99 €, avšak nebol predložený žiadny dôkaz o predaji predmetného výrobku v pôvodnej sume uvedenej v reklamnom letáku vo výške 20,00 €. Odvolací správny orgán sa stotožňuje s právnym záverom správneho orgánu prvého stupňa, že uvedené konanie účastníka konania bolo dostatočne spôsobilé viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. V prejednávacom prípade účastník konania uvádzal v reklamnom letáku platnom od 27.03.2024 do 30.03.2024 v ponuke na predaj predmetný výrobok s uvádzanou zľavou vo výške 60 % a cenovou informáciou o pôvodnej cene vo výške 20,00 € označenou * s vysvetlením, že ide o odporúčanú maloobchodnú predajnú cenu, U nás ušetríte až 12,01 €, pričom účastník konania správnosť predmetnej informácie nepreukázal. Informácia o pôvodnej cene ponúkaného výrobku, používaná ako obchodná stratégia predávajúceho pri ponuke predávaných výrobkov, je pre spotrebiteľa dôležitou informáciou, nakoľko na jej základe je informovaný o cenovom zvýhodnení v prípade porovnania pôvodnej a predajnej ceny, pričom uvedená nesprávna informácia je spôsobilá viesť spotrebiteľa do omylu a mať za následok, že tento urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. V predmetnom prípade účastník konania nepreukázal pôvodnú cenu, za ktorú bol produkt skutočne predávaný, resp. ponúkaný na predaj pred zľavou.

Pri propagácii, predaji alebo dodávaní výrobkov musia obchodníci poskytnúť dostatok presných informácií, aby spotrebiteľom umožnili uskutočniť informované rozhodnutie. Obchodník je povinný poskytnúť jasné, správne a zrozumiteľné informácie o výrobku alebo službe, pričom k takýmto informáciám patria okrem iného aj informácia o celkovej cene vrátane

daní a všetkých poplatkov a osobitnej cenovej výhode. K tomu, aby spotrebiteľ uskutočnil kvalifikované rozhodnutie (zodpovednú voľbu) je potrebné, aby bol riadne informovaný o vyššie uvedených skutočnostiach (právo na informácie je definované aj v Smernici č. 85/577/EHS na ochranu spotrebiteľa).

Odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o správnej osobitnej cenovej výhode, ktorá nesmie viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, musí byť poskytnutá dostatočne presne a jasne tak, aby spotrebiteľ nemusel urobiť žiadny ďalší úkon navyše a žiadať o dodatočné vysvetlenie cenovej informácie k danému výrobku. Účastník konania má možnosť uvádzať informáciu o odporúčanej cene ako doplňujúcu (nepovinný údaj), avšak nemôže zavádzajúco z takejto informácie poskytnúť spotrebiteľovi informáciu o % zľave oproti tejto cenovej informácii, ktorá u spotrebiteľa vyvoláva dojem, že takáto cena bola aj pôvodná cena, za ktorú účastník konania predával predmetný výrobok v minulom období, pričom následne sa takáto informácia ukáže ako zavádzajúca a nepravdivá. Účastník konania je povinný prispôbiť svoju obchodnú politiku tak, aby táto nebola v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa s ohľadom na zákaz používania nekalých obchodných praktík, nakoľko % zľava sa uvádza vždy ako pôvodná posledná cena, z ktorej sa predajná cena znižovala, za ktorú sa výrobok predával. Z uvedeného vyplýva, že predávajúci je povinný uviesť zľavu zo skutočnej ceny – pôvodnej poslednej ceny, za ktorú výrobok predával pred jej znížením a nie z ceny navrhovanej – odporúčanej maloobchodnej predajnej, nakoľko v praxi môže nastať situácia, že odporúčaná cena je vyššia ako pôvodná – skutočná cena, za ktorú predávajúci výrobok predával, pričom keby predávajúci uviedol zľavu z odporúčanej (vyššej) ceny, vzbudil by tým dojem väčšej zľavy výrobku, čím by došlo k poskytnutiu nesprávnej informácie o osobitnej cenovej výhode. V predmetnom prípade, pre posúdenie správnosti poskytnutia osobitnej cenovej výhody je relevantná pôvodná – skutočná cena, za ktorú sa výrobok predával pred poskytnutím zľavy, pričom túto cenovú informáciu účastník konania žiadnym spôsobom nepreukázal.

Odvolací správny orgán má preukázateľne za to, že účastník konania konal v rozpore s odbornou starostlivosťou, ktorú bolo možné od neho očakávať vo vzťahu k spotrebiteľovi a jeho konanie podstatne narušovalo ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k osobitnej cenovej výhode, a účastník konania v postavení predávajúceho teda nepravdivo informoval spotrebiteľa o pôvodnej cene produktu/osobitnej cenovej výhode, čo bolo dostatočne spôsobilé viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil a mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, čím účastník konania naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán zdôrazňuje, že vyššie uvedeným konaním účastníka konania nebol naplnený účel zákona o ochrane spotrebiteľa stanovujúci zákaz nekalých obchodných praktík sledujúci posilnenie dôvery priemerných spotrebiteľov pri realizovaní ich nákupov. Zrozumiteľnosť formulácií predzmluvných informácií/zmluvných podmienok pri zmluvách uzatváraných ústne/písomne, s ktorými sa spotrebiteľ pred podpisom zmluvy mal možnosť oboznámiť, ale nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, je jedným zo základných predpokladov uzavretia zmluvného vzťahu a pri nedodržaní tohto predpokladu možno uvažovať o negatívnom dopade na spotrebiteľa spôsobilým priviesť ho do omylu, k čomu aj v danom prípade preukázateľne došlo. V zmysle ust. § 2 písm. p) zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Na účely tohto zákona sa rozumie obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.*“ V zmysle ust. § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa sú taxatívne vymedzené kritériá, ktoré musia byť kumulatívne splnené (písm. a) a písm. b) uvedeného zákona), kedy sa takáto obchodná praktika považuje za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná, a to pred, počas aj po vykonaní

obchodnej transakcie. Podľa znenia dotknutého ust.: „*Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak*

- a) *je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,*
- b) *podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.“*

V prípade posudzovania kritéria rozporu s požiadavkami odbornej starostlivosti poskytuje určitý výkladový rámec vymedzenie odbornej starostlivosti obsiahnuté v ustanovení článku 2 písm. h) smernice 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pričom nadväzujúc na námietky účastníka konania v súvislosti s výkladom pojmu priemerný spotrebiteľ odvolací správny orgán uvádza, že základná charakteristika priemerného spotrebiteľa (the average consumer, der Durchschnittsverbraucher, le consommateur moyen) je normatívne zakotvená iba v 18. odôvodnení predmetnej smernice. V zmysle uvedeného odôvodnenia: „*V súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov, ako ho vykladal Súdny dvor, obsahuje však i ustanovenia zamerané na zabránenie zneužívania spotrebiteľov, ktorých vlastnosti ich robia obzvlášť zraniteľnými voči nekalým obchodným praktikám. Tam, kde je obchodná praktika osobitne zameraná na určitú skupinu spotrebiteľov, ako napríklad deti, je žiaduce, aby bol dosah tejto obchodnej praktiky posúdený z pohľadu priemerného člena takejto skupiny. Preto je vhodné zahrnúť do výpočtu praktík, ktoré sú za každých okolností nekalé, ustanovenie, ktoré bez toho, aby ukladalo úplný zákaz reklamy zameranej na deti, ochraňuje ich pred priamym nabádaním na nákup. Pojem priemerného spotrebiteľa sa pritom nezakladá na štatistickom zistení. Vnútroštátne súdy a orgány budú musieť sami na základe vlastnej úvahy určiť, so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora, typickú reakciu priemerného spotrebiteľa v danom prípade.“*

Ekonomické správanie (typickú reakciu) priemerného spotrebiteľa v konkrétnych prípadoch majú určiť vnútroštátne súdy a správne orgány na základe vlastnej úvahy a so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Posúdenie otázky, či by mohlo byť ekonomické správanie (typická reakcia) priemerného spotrebiteľa ovplyvnené zistenou obchodnou praktikou predávajúceho je teda v diskrečnej právomoci príslušného vnútroštátneho orgánu. Z uvedeného je zrejmé, že pojem „*priemerný spotrebiteľ*“ je pojem otvorený, nie štatisticky určený, resp. právnym predpisom nedefinovaný, pričom relevantné je, aby bolo v každom konkrétnom prípade vyhodnotené, po zohľadnení všetkých relevantných kritérií, či skutočne ide o priemerného spotrebiteľa. Koncepcia priemerného spotrebiteľa v právno-aplikačnej praxi sa zaoberá problematikou aplikácie kritéria ekonomického správania priemerného spotrebiteľa pri posudzovaní nekalých obchodných praktík podľa smernice o nekalých obchodných praktikách. Vychádza pritom z premisy, v súlade s ktorou sa konkrétne správanie tohto modelového spotrebiteľa v posudzovaných prípadoch nemá vyvodzovať z vykonaných štatistických zistení, ale má sa určovať v rámci voľnej úvahy správneho alebo súdneho orgánu. Na podporu uvedeného tvrdenia odvolací správny orgán poukazuje na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-628/17, Orange Polska S.A., v ktorom súd uviedol, že pri uplatňovaní smernice o nekalých obchodných praktikách je potrebné vziať do úvahy súvislosti každého konkrétného prípadu, prihliadnuť na správanie obchodníka, ako aj na hodnotiace kritérium priemerného spotrebiteľa. Rozhodnutie o povahe skúmanej obchodnej praktiky je však v konečnom dôsledku v kompetencii vnútroštátneho súdu. Rovnako v Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-611/14, Canal Digital Danmark súd konštatuje, že pojem priemerného spotrebiteľa nie je štatistickým pojmom a pre stanovenie typickej reakcie tohto spotrebiteľa v danej situácii musia

vnútroštátne súdy a orgány vychádzať z vlastného úsudku. Ďalej sú vymedzené faktory, ktoré by mal vnútroštátny súd vziať do úvahy pri vyhodnocovaní spornej obchodnej praktiky. V predmetnom rozsudku sa súd vyjadruje aj k informácii o cene, ktorú považuje vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi v zásade za rozhodujúci prvok k rozhodnutiu o obchodnej transakcii.

Účastník konania v podanom odvolaní poukazuje okrem iného na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-210/96 Gut Springenheide GmbH a Rudolf Tusky, predmetom ktorého bolo posúdenie klamlivosti textu reklamy na potravinársky výrobok. V bode 31. Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie okrem iného uviedol, že na účely určenia, či opis, obchodná známka alebo predajný opis či vyhlásenie sú spôsobilé uviesť zákazníka do omylu, je potrebné vziať do úvahy predpokladané očakávania priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný a primerane všímavý a obozretný, a to bez nutnosti vypracovávať znalecký posudok alebo vykonať spotrebiteľský prieskum. Následne však už v bode 32. v Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie prenecháva vnútroštátnym orgánom, aby na základe rovnakých podmienok posúdili zavádzajúci vplyv vyjadrenia vytvoreného na účely podpory predaja, pritom má vnútroštátny orgán podľa Súdneho dvora Európskej únie prihliadať na okolnosti daného prípadu, ako aj na spotrebiteľov, ktorým je reklama adresovaná.

Aj keď bol koncept priemerného spotrebiteľa v právnej úprave pojmovovo zavedený až prijatím smernice o nekalých obchodných praktikách, právno-aplikačná prax posudzovala práva spotrebiteľa v súlade s ním, (teda ako chovanie hypotetického typického spotrebiteľa) aj pri výklade skôr prijatých smerníc, resp. vnútroštátnych právnych aktov, do ktorých boli tieto smernice transponované. Pri posudzovaní nekalosti obchodnej praktiky môžu byť preto relevantné aj rozhodnutia vydané pred prijatím, resp. transponovaním smernice o nekalých obchodných praktikách. Rovnako relevantná je, prirodzene, aj novšia judikatúra Súdneho dvora Európskej únie používajúca kritérium priemerného spotrebiteľa v kontexte aplikácie iných noriem na ochranu spotrebiteľa.

V kontexte vyššie uvedeného má odvolací správny orgán za to, že od priemerného spotrebiteľa nie je možné spravodlivo očakávať, aby pravidelne sledoval všetky cenové informácie konkrétneho výrobku, nakoľko z bežného správania spotrebiteľov na trhu je zjavné, že tí sa väčšinou orientujú na aktuálnu predajnú cenu a vyjadrenie percentuálnej zľavy, pričom k drobným informáciám, ktoré sa bežne pri cenových informáciách ani nevyskytujú nevenujú až takú pozornosť, nakoľko ich nepovažujú za podstatné. Odvolací správny orgán má za to, že konanie účastníka konania, kedy bola aktuálna predajná cena zvýraznená ako akciová cena s uvedením % zľavy, koľko ušetrí spotrebiteľ od ceny stanovenej výrobcom, pričom účastník konania žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa v jeho sieti výrobok za danú cenu odporúčanú výrobcom aj v skutočnosti predával, napĺňa znaky skutkovej podstaty nekalej obchodnej praktiky, tak ako ju správny orgán prvého stupňa vymedzil vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia. Odvolací správny orgán má za to, že by postačovalo, tak ako je to bežným javom na e-shopoch, ak by odporúčanú cenu výrobcom účastník konania uviedol iba ako doplňujúcu informáciu pod predajnú cenu s tým, že priemernému spotrebiteľovi by daná informácia postačovala na to, aby si urobil úsudok o tom, že tento produkt má zvýhodnenejšiu cenu ako ju odporúča výrobca. Nakoľko cena odporúčaná výrobcom je pre predávajúcich nezáväznou, t. j. každý predávajúci si môže stanoviť cenu podľa vlastnej obchodnej stratégie, je logické, že tento cenový údaj nie je relevantný pre posúdenie osobitnej cenovej výhody, ktorá má byť poskytnutá z ceny pôvodnej, t. j. z ceny, za ktorú sa výrobok predával pred jej znížením. Postup účastníka konania, a to uvádzanie cenovej výhodnosti s vyjadrením percentuálnej zľavy a informáciou, že u nás ušetríte až 12,01 €, vzbudzuje dojem naozaj výhodnej kúpy oproti cene, za ktorú sa produkt predáva v skutočnosti, pričom na základe predložených podkladov je možné konštatovať, že v skutočnosti tomu tak nie je. Naopak priemerný spotrebiteľ môže od predávajúceho oprávnene očakávať, že ho o cenových informáciách, ktoré sú tým najpodstatnejším kritériom pri rozhodovaní sa o realizácii obchodnej transakcie, bude riadne, poctivo a adresne informovať tak, aby mohol na základe takto podaných informácií priemerný spotrebiteľ urobiť zodpovedné

rozhodnutie. V predmetnom prípade účastník konania podstatnú cenovú informáciu o pôvodnej cene, z ktorej bola vypočítaná percentuálna zľava, priemernému spotrebiteľovi neposkytol, pričom sa spoliehal len na odporúčanú cenu od výrobcu, ktorá bola pri aktuálnej predajnej cene uvedená veľkým písmom. Odvolací správny orgán uvedený postup účastníka konania hodnotí ako rozporný so zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko takéto konanie bolo dostatočným spôsobom spôsobilé uviesť priemerného spotrebiteľa do omylu ohľadom nie ceny ale osobitnej cenovej výhody.

Námietku účastníka konania ohľadom ponuky obdobného množstva a prevedenia predmetného tovaru v čase uvádzania na trh danou spoločnosťou prostredníctvom svojho internetového obchodu na predaj za 24,99 \$, (čo zodpovedá hodnote približne 22,- €), považuje odvolací správny orgán vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu za právne irelevantnú, nakoľko podstatné sú skutočnosti, z ktorých správny orgán pri vyhodnotení protiprávneho konania účastníka konania vychádzal, a ktoré sú vyššie podrobne vymedzené. Za porušenie ust. § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa je sankcionovaný účastník konania v postavení predávajúceho, ktorý za dané porušenie zákona nesie objektívnu zodpovednosť. Informovanie spotrebiteľov zo strany výrobcu o cene tovaru v obdobnom množstve a prevedení, za ktorú tovar ponúkal v čase uvádzania na trh, nezbavuje účastníka konania ako predávajúceho jeho zodpovednosti.

Zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon o ochrane nefajčiarov v rámci ustanovení o porušení povinností a zákazov uložených týmito zákonmi a následne pri ukladaní sankcií vychádzajú z objektívnej zodpovednosti za porušenie zákonného zákazu, podľa ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, ako aj za porušenie zákazu predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené fajčenie a neobsahujú tabak, bezdymové tabakové výrobky, elektronické cigarety a nikotínové vrecúška bez obsahu tabaku osobám mladším ako 18 rokov. Účastník konania za zistené porušenia zákazov nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť), nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti, resp. zákazu. V rámci tejto zodpovednosti zodpovedá aj za protiprávne konanie osôb, ktoré v mene predávajúceho pri predaji výrobkov konajú. Pre konštatovanie porušenia zákazov je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu predmetných kontrol. Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako ani zákon o ochrane nefajčiarov neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinností nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za tieto porušenia. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie.

Odvolací správny orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania sankcionuje za porušenie zákazu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a za porušenie zákazu vyplývajúceho zo zákona o ochrane nefajčiarov. Uvedené správne delikty patria zároveň medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. K naplneniu skutkovej podstaty týchto správnych deliktov teda stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinností zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o ochrane nefajčiarov. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Odvolací správny orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa

odvolacieho správneho orgánu zrejme, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní zodpovedali skutočnosti.

Odvolací správny orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav veci, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s ustanovením § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnomu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne. Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o ochrane nefajčiarov. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V predmetnej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy, pričom v postupe prvostupňového správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán prvého stupňa v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o ochrane nefajčiarov. Správny orgán je v zmysle ustanovenia

§ 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon o ochrane nefajčiarov, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť.

Vo vzťahu k uloženej pokute a jej výške odvolací orgán uvádza, že zohľadnil všetky kritériá určené zákonom pri ukladaní výšky pokuty a po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. Správny orgán prvého stupňa riadne odôvodnil ako zákonnosť, tak aj výšku uloženej sankcie s prihliadnutím na proporcionalitu uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute. Odvolací správny orgán vychádzal pri určení výšky pokuty z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa a k porušeniu § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Odvolací správny orgán hodnotil dôkazy z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti a pravdivosti pre rozhodnutie. Odvolací orgán zároveň uvádza, že keďže zákon neurčuje záväzným spôsobom prípustnosť konkrétnych dôkazných prostriedkov a ich dôkaznú silu, záleží na samom správnom orgáne, akú dôkaznú silu dôkazu v konkrétnom konaní prisúdi, keďže správne konanie je ovládané tzv. zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší dané právne predpisy, ale aj smerom vonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobných povinností, ako v prípade účastníka konania. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu a proporcionality v napadnutom rozhodnutí uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute, ako aj vzhľadom na závažnosť protiprávneho konania, uloženie pokuty vo výške 1 700,- € možno považovať za pokutu primeranú a adekvátnu. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon o ochrane nefajčiarov. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací správny orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybné preukázanú.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.*“

Podľa § 10 ods. 1 zákona o ochrane nefajčiarov „*Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6 638 eur fyzickej osobe-podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.*“

Odvolačný správny orgán uvádza, že súhlasí s vyjadrením správneho orgánu prvého stupňa, že v predmetnej veci ide o vec správneho trestania. Právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov, neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Z judikatúry správnych súdov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/40/2012 zo dňa 22.08.2013, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 06.03.2008) vyplýva, že pri súbehu viacerých správnych deliktov je nedostatok špeciálnej úpravy potrebné preklenúť použitím analógie, prvorotne v právnom predpise, ktorý je svojím obsahom najbližším v súvislosti s riešenou právnou otázkou (per analogiam legis). Ustanovenie § 12 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov upravuje, že za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnuteľný. Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté sankciou určenou pre najťažší z nich. Pri rovnakých sadzbách pokút správny orgán uloží sankciu podľa sadzby za ktorýkoľvek z týchto deliktov. Vzhľadom na uvedené bola teda v danom prípade pokuta, v súlade s absorpčnou zásadou, uložená podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona: „*Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“ Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.*“

Odvolačný správny orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie zákazov zo strany účastníka konania, bolo spoľahlivo preukázané. Odvolačný správny orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter predmetných nedostatkov a ich prípadný dopad na spotrebiteľa, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolačný správny orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Odvolačný správny orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie zákazu ustanoveného v § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Odvolačný správny orgán prihliadol na skutočnosť, že používanie klamlivej obchodnej praktiky je vo všeobecnosti považované za závažný zásah do práv spotrebiteľa chránených zákonom, keďže jeho možným dôsledkom je priame poškodenie ekonomických záujmov spotrebiteľa pri uskutočnení obchodnej transakcie ovplyvnenej poskytnutím nepravdivých, prípadne mylných informácií, a to predovšetkým vo vzťahu k cene výrobku. Cenové informácie sú z pohľadu

ekonomickej výhodnosti potenciálnej kúpy nepochybne relevantné kritérium, ktoré spotrebiteľ zohľadňuje pri rozhodovaní o obchodnej transakcii. Klamlivé konanie spočívajúce v poskytnutí nesprávnej, nepravdivej či nezrozumiteľnej informácie o osobitnej cenovej výhode je tak spôsobilé negatívne ovplyvniť ekonomické správanie sa spotrebiteľa, keďže môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak (v prípade poskytnutia správnych a pravdivých informácií) neurobil.

Odvolačný orgán pri určovaní výšky pokuty taktiež zohľadnil skutočnosť, že cenové informácie sú pre spotrebiteľa jednými z najdôležitejších, ktoré pri zvažovaní kúpy výrobku hodnotí, a ktoré ovplyvňujú jeho ekonomické správanie. Sankcionované konanie predávajúceho negatívne ovplyvňuje ekonomické správanie spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ má právo na to, aby mu bola poskytnutá správna informácia o osobitnej cenovej výhode, a aby zároveň mohol jednotlivé cenové ponuky a výhodnosť poskytovanej cenovej výhody porovnať s inými cenovými ponukami. Jednoznačná informácia o osobitnej cenovej výhode je jedným z hlavných kritérií pri rozhodovaní spotrebiteľa, či pristúpi ku kúpe predávaných výrobkov. Je známe, že spotrebiteľia citlivo reagujú následne na nedodržanie cenových informácií, ktoré sa ukážu ako nejasné a zavádzajúce v ich neprospech, pričom napriek sklamaniu z nedodržania statočnosti pri predaji aj vzhľadom na čas strávený pri kúpe výrobku vykonajú nákup iného, pre nich menej výhodného výrobku z ponuky predávajúceho, čo sa rovnako priamo dotýka ich ekonomických záujmov. Správny orgán vzal zároveň do úvahy i skutočnosť, že bola preukázaná opodstatnenosť podnetu spotrebiteľa, ktorý poukazoval na zavádzajúce informácie o osobitnej cenovej výhode pri kúpe predmetného výrobku. Predávajúci o to s väčšou mierou a odbornou starostlivosťou musí dbať na to, aby všetky predzmluvné informácie, ktoré poskytuje spotrebiteľom, boli pri zvažovaní kúpy jeho prezentovaných výrobkov relevantné a nevzbudzujúce pochybnosti o ich hodnovernosti, nakoľko samotný predávajúci sa následne dostáva do situácie, kedy spotrebiteľ v dôsledku využitia klamlivého konania zo strany predávajúceho zväži ďalšiu kúpu, čo môže mať dopad nielen na renomé predávajúceho, nakoľko v dôsledku pokroku v oblasti informačných technológií zdieľania informácií je recenzovanie podnikateľských subjektov úplným štandardom, ale môže to mať dopad aj na ekonomickú silu predávajúceho v dôsledku zníženia návštevnosti a tržieb z predaja. Je v záujme predávajúceho poskytovať úplné a správne informácie spotrebiteľom už v čase pri zvažovaní kúpy výrobkov, čo v tomto prípade účastník konania nedodržiaval. Súčasne bol zohľadnený fakt, že informácia, nachádzajúca sa v reklamnom letáku, bola dostupná pre široký okruh spotrebiteľov, nakoľko letáková akcia bola platná pre celé územie Slovenskej republiky ako vnútorného trhu, a teda konanie účastníka konania mohlo ovplyvniť ekonomické správanie konečných spotrebiteľov – zákazníkov pri vykonávaní obchodnej transakcie, čo zvyšuje závažnosť uvedeného protiprávneho konania.

Odvolačný správny orgán pri určovaní výšky pokuty takisto vzal do úvahy skutočnosť, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého má každý spotrebiteľ okrem iného právo na informácie a právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Pri určení výšky pokuty vzal správny orgán do úvahy aj to, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy, zvýšenú ochranu nebol z dôvodov porušenia povinností splnený. Spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie koná v súlade s odbornou

starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Cenové informácie výrobku sú významným faktorom pri rozhodovaní o vstupe spotrebiteľa do zmluvného vzťahu s predávajúcim a využitie klamlivého konania zo strany predávajúceho je okolnosťou, ktorá spotrebiteľovu schopnosť rozhodovať sa obmedzuje. Je známe, že spotrebiteľia citlivo reagujú následne na nedodržanie cenových informácií, ktoré sa ukážu ako nejasné a zavádzajúce v ich neprospech (vyjadrenie % zľavy, ktorá skutočnou zľavou ani nie je), pričom napriek sklamaniu z nedodržania statočnosti pri predaji aj vzhľadom na strávenie času pri kúpe výrobku vykonajú nákup iného, pre nich menej výhodného výrobku z ponuky predávajúceho, čo sa priamo dotýka i ekonomických záujmov spotrebiteľa. Odvolací správny orgán dodáva, že v danom prípade sa účastník konania dopustil nekalej obchodnej praktiky, ku ktorej došlo vo fáze pred vykonaním obchodnej transakcie, t. j. v čase, kedy sa spotrebiteľ ešte len rozhodoval o tom, či k obchodnej transakcii pristúpi.

Odvolací správny orgán vzal zároveň do úvahy skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci je povinný po celý čas vykonávania svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky povinnosti, resp. zákazy, ktoré mu vyplývajú z platných právnych predpisov a postupovať pritom vo vzťahu k spotrebiteľom v súlade s odbornou starostlivosťou. Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a klamlivým konaním došlo k zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Odvolací správny orgán považuje používanie nekalých obchodných praktík za závažný zásah do práv spotrebiteľa, majúci výrazný negatívny vplyv na spotrebiteľa, na deformáciu trhu a využívanie nekalých obchodných praktík teda možno považovať za závažné porušenie zákona.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o ochrane nefajčiarov: *„Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6 638 eur fyzickej osobe-podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.“*

Podľa § 10 ods. 7 zákona o ochrane nefajčiarov: *„Pri ukladaní pokút sa prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie.“*

Pri určení výšky pokuty bola zohľadnená skutočnosť, že cieľom a predmetom zákona o ochrane nefajčiarov je ochrana ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch. Účelom tejto právnej úpravy je chrániť ľudí pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia. Odvolací správny orgán pri určení výšky pokuty zároveň zohľadnil aj všeobecné znalosti o škodlivosti fajčenia najmä na deti a dospievajúcu mládež, aj z uvedeného dôvodu považuje odvolací správny orgán predaj predmetného výrobku za závažné porušenie zákazu. Ďalej bolo prihliadnuté na hroziace škodlivé následky na zdravie, spočívajúce vo vzniku závislosti od tabaku a následne negatívne účinky aktívneho fajčenia, a to osobitne u osôb mladších ako 18 rokov, ktoré sú obzvlášť citlivou kategóriou spotrebiteľov, najmä vo vzťahu ku skutočnosti, že takéto osoby si menej uvedomujú následky fajčenia na svoje zdravie. Po zohľadnení nedodržania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov nemožno uvedené konanie účastníka konania považovať za nevýznamné porušenie zákona. Nerešpektovanie predmetného zákazu považuje odvolací správny orgán za závažné porušenie povinnosti, ktorú zákon v súvislosti s predajom takéhoto druhu výrobkov predávajúcemu ukladá. Pri určení výšky pokuty sa prihliadlo na to, že potenciálne poškodenie organizmu je v danom prípade o to závažnejšie, že sa jedná o osobu, ktorá je v mladom veku (vo veku 16 rokov).

Správny orgán prihliadol aj na reálnu možnosť vzniku závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku, pričom toto nebezpečenstvo je o to závažnejšie, že sa jedná o mladistvých spotrebiteľov, v tomto prípade vo veku 16 rokov. Naviac odvolací orgán uvádza, že mladiství si pri kúpe cigariet nemusia plne uvedomiť a adekvátne zhodnotiť presné riziká fajčenia. V mladom veku, kedy začínajú fajčiť, sa postupne stávajú závislými fajčiarmi

a podceňujú neskorší vznik zdravotných následkov fajčenia. Na ochranu tejto zraniteľnej skupiny spotrebiteľov zákon zaviedol jednoznačný zákaz predávať tabakové výrobky, výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, bezdymové tabakové výrobky, elektronické cigarety a nikotínové vrecúška bez obsahu tabaku osobám mladším ako 18 rokov. Predmetný zákaz však predávajúci nerešpektoval, keď tabakový výrobok odpredal osobe vo veku 16 rokov.

Z hľadiska času trvania protiprávneho konania odvolací správny orgán zohľadnil dátum vykonania kontroly 17.07.2024, kedy bolo zo strany inšpektorov SOI preukázateľne zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, keď bol vykonaný kontrolný nákup, do ktorého bol zakúpený výrobok: 1 balenie cigarety zn. L&M červené (v doklade o kúpe č. 1231 bolo uvedené: L&M Box Red 20ks) v hodnote 5,30 €, pričom predavačkou (p. L. M.), ktorá vykonala obsluhu a účtovanie nákupu, nebol predaj predmetného tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov (M. Š. – 16 rokov) odopretý, ale tabakový výrobok bol odpredaný.

Spôsob protiprávneho konania spočíva v porušení zákazu zo strany účastníka konania, v dôsledku ktorého predal tabakový výrobok osobe mladšej ako 18 rokov, čo legislatíva zakazuje, čím nebola zabezpečená zvýšená ochrana slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu – spotrebiteľa.

Následkom protiprávneho konania účastníka konania bolo potenciálne porušenie práva spotrebiteľa na ochranu jeho zdravia – v danom prípade zdravia mladistvého vo veku 16 rokov, ktorý patrí do osobitne zraniteľnej vekovej skupiny v súvislosti s možným vznikom ujmy na zdraví.

Z hľadiska posudzovania miery zavinenia za zistené protiprávne konanie správny orgán vzal pri určovaní výšky pokuty do úvahy skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené povinnosti a zákazy pri predaji tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, za ktorých dodržiavanie zodpovedá objektívne, bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť).

Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán prvého stupňa pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Je potrebné uviesť, že charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinností, ako aj následky pre spotrebiteľa nesplnením si vyššie uvedených povinností zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške stanovenej správnym orgánom prvého stupňa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00640724.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.